

استاندارد حسابرسی ۵۶۰
رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی
 (تجدید نظر شده ۱۳۹۶)

فهرست مندرجات

بند	کلیات
۱	دامنه کاربرد
۲	رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی
۳	تاریخ اجرا
۴	اهداف
۵	تعاریف
	الزامات
۶-۹	رویدادهای واقع شده بین تاریخ صورتهای مالی و تاریخ گزارش حسابرس واقعیتهایی که حسابرس پس از تاریخ گزارش حسابرس و پیش از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می شود
۱۰-۱۳	واقعیتهایی که حسابرس پس از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می شود
۱۴-۱۷	توضیحات کاربردی
ت-۱	دامنه کاربرد
ت-۲ تا ت-۵	تعاریف
ت-۶ تا ت-۱۰	رویدادهای واقع شده بین تاریخ صورتهای مالی و تاریخ گزارش حسابرس واقعیتهایی که حسابرس پس از تاریخ گزارش حسابرس و پیش از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می شود
ت-۱۱ تا ت-۱۵	واقعیتهایی که حسابرس پس از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می شود
ت-۱۶ و ت-۱۷	واقعیتهایی که حسابرس پس از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می شود

این استاندارد باید همراه با استاندارد حسابرسی ۲۰۰ "اهداف کلی حسابرس مستقل و انجام حسابرسی طبق استانداردهای حسابرسی" مطالعه شود.

استاندارد حسابرسی ۵۶۰

رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی

(تجدیدنظر شده ۱۳۹۶)

کلیات

دامنه کاربرد

۱. در این استاندارد، مسئولیتهای حسابرس در ارتباط با رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی در حسابرسی صورتهای مالی مطرح می شود. (رک: بند ت-۱)

رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی (تجدیدنظر شده ۱۳۹۶)

۲. صورتهای مالی ممکن است تحت تأثیر رویدادهای خاصی قرار گیرد که پس از تاریخ صورتهای مالی واقع می شود. در چارچوبهای گزارشگری مالی به طور مشخص به چنین رویدادهایی اشاره شده است.^۱ در این چارچوبها، معمولاً دو نوع رویداد مشخص شده است: الف. رویدادهایی که شواهدی را در مورد شرایط موجود در تاریخ صورتهای مالی فراهم می کند، و ب. رویدادهایی که شواهدی را در مورد شرایط ایجاد شده پس از تاریخ صورتهای مالی فراهم می کند، طبق استاندارد ۷۰۰، تاریخ گزارش حسابرس برای استفاده کنندگان حامل این پیام است که حسابرس، اثر معاملات و سایر رویدادهایی را که تا آن تاریخ روی داده است و وی از آنها آگاه شده، مورد توجه قرار داده است.^۲

تاریخ اجرا

۳. این استاندارد برای حسابرسی صورتهای مالی که دوره مالی آنها از فروردین ۱۳۹۶ و پس از آن شروع می شود، لازم الاجراست.

اهداف

۴. اهداف حسابرس عبارت است از:

الف- کسب شواهد حسابرسی کافی و مناسب درباره این که آیا رویدادهای واقع شده بین تاریخ صورتهای مالی و تاریخ گزارش حسابرس، که مستلزم تعدیل صورتهای مالی یا افشا در آن است، به گونه ای مناسب طبق چارچوب گزارشگری مالی مربوط در صورتهای مالی منعکس شده است یا خیر، و ب- برخورد مناسب با واقعیتهایی که حسابرس پس از تاریخ گزارش حسابرس، از آن مطلع می شود؛ رویدادهایی که چنانچه حسابرس در تاریخ گزارش حسابرس، از آن مطلع می شد ممکن بود موجب اصلاح گزارش وی شود.

تعاریف

۵. در این استاندارد، اصطلاحات زیر با معانی مشخص شده برای آنها بکار رفته است:

الف- **تاریخ صورتهای مالی** - تاریخ پایان آخرین دوره تحت پوشش صورتهای مالی.
ب- **تاریخ تأیید صورتهای مالی** - تاریخی که مجموعه کامل صورتهای مالی، شامل یادداشتهای توضیحی، تهیه شده است و اشخاص مسئول در واحد تجاری مسئولیت این صورتهای مالی را پذیرفته اند. (رک: بند ت-۲)
پ- **تاریخ گزارش حسابرس** - تاریخی که طبق استاندارد ۷۰۰، حسابرس گزارش خود نسبت به صورتهای مالی را تاریخ گذاری می کند. (رک: بند ت-۳)
ت- **تاریخ انتشار صورتهای مالی** - تاریخی که صورتهای مالی حسابرسی شده به همراه گزارش حسابرس نسبت به آن در دسترس اشخاص ثالث قرار می گیرد. (رک: بندهای ت-۴ و ت-۵)
ث- **رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی** - رویدادهای واقع شده بین تاریخ صورتهای مالی و تاریخ گزارش حسابرس، و واقعیتهایی که حسابرس پس از تاریخ گزارش حسابرس از آن مطلع می شود.

الزامات

رویدادهای واقع شده بین تاریخ صورتهای مالی و تاریخ گزارش حسابرس

۶. حسابرس باید روشهای حسابرسی را اجرا کند که هدف از طراحی آن، کسب شواهد حسابرسی کافی و مناسب در این مورد است که تمام رویدادهای واقع شده بین تاریخ صورتهای مالی و تاریخ گزارش حسابرس، که مستلزم افشا یا تعدیل در صورتهای مالی است، مشخص شده باشد. با این حال، از حسابرس انتظار نمی رود روشهای حسابرسی بیشتری را در مورد موضوعاتی اجرا کند که روشهای حسابرسی بکار گرفته شده قبلی در مورد آنها به نتایج رضایت بخشی منجر شده است. (رک: بند ت-۶)

۱. برای مثال، استاندارد حسابداری ۵، "رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه (تجدیدنظر شده ۱۳۸۴)"، به نحوه برخورد با رویدادهای مطلوب و نامطلوب واقع شده بین تاریخ ترازنامه و تاریخ تأیید صورتهای مالی می پردازد.

۲. استاندارد حسابرسی ۷۰۰، "گزارشگری نسبت به صورتهای مالی (تجدیدنظر شده ۱۳۸۹)"، بند ت-۲۵

استاندارد حسابرسی ۵۶۰

رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی

(تجدیدنظر شده ۱۳۹۶)

۷. حسابرس باید روشهای مقرر شده در بند ۶ را به گونه‌ای اجرا کند که از تاریخ صورتهای مالی تا تاریخ گزارش حسابرس یا نزدیک‌ترین زمان ممکن به آن پوشش داده شود. حسابرس در تعیین ماهیت و میزان این روشها که شامل موارد زیر می‌شود، باید نتایج ارزیابی خطر را مورد توجه قرار دهد: (رک: بندهای ت-۷ و ت-۸)
- الف - کسب شناخت از روشهای بکار گرفته شده توسط مدیران اجرایی برای حصول اطمینان از تشخیص رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی.
- ب - پرس و جو از مدیران اجرایی و، در صورت لزوم، ارکان راهبری واحد تجاری درباره رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی که ممکن است بر صورتهای مالی تأثیرگذار باشند. (رک: بند ت-۹)
- پ - مطالعه صورت‌جلسات مجامع عمومی صاحبان سرمایه، مدیران اجرایی، و ارکان راهبری واحد تجاری که پس از تاریخ صورتهای مالی برگزار شده است (در صورت وجود) و پرس و جو درباره مطالب مورد بحث در جلساتی که صورت‌جلسات آنها آماده نشده است. (رک: بند ت-۱۰)
- ت - مطالعه آخرین صورتهای مالی میان دوره‌ای واحد تجاری (در صورت وجود).
۸. در صورتی که حسابرس در نتیجه اجرای روشهای مقرر شده در بندهای ۶ و ۷، رویدادهایی را تشخیص دهد که مستلزم افشا یا تعدیل در صورتهای مالی است، باید مشخص کند که آیا این گونه رویدادها طبق چارچوب گزارشگری مالی مربوط، به نحو مناسب در صورتهای مالی انعکاس یافته است یا خیر.

تأییدیه کتبی

۹. حسابرس باید از مدیران اجرایی و، در صورت لزوم، ارکان راهبری واحد تجاری درخواست کند با ارائه تأییدیه کتبی طبق استاندارد ۵۸۰ اذعان نمایند که همه رویدادهای واقع شده پس از تاریخ صورتهای مالی را که طبق چارچوب گزارشگری مالی مربوط، مستلزم افشا یا تعدیل است، در صورتهای مالی منعکس کرده‌اند.

واقعیهایی که حسابرس پس از تاریخ گزارش حسابرس و پیش از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می‌شود

۱۰. حسابرس پس از تاریخ گزارش خود، مسئولیتی برای اجرای روشهای حسابرسی در مورد صورتهای مالی ندارد. با این حال، چنانچه حسابرس پس از تاریخ گزارش خود اما پیش از انتشار صورتهای مالی، از واقعیهایی مطلع شود که اگر در تاریخ گزارش حسابرس از آن مطلع می‌شد، ممکن بود گزارش حسابرس را اصلاح کند، باید: (رک: بند ت-۱۱)
- الف - موضوع را با مدیران اجرایی و، در صورت لزوم، ارکان راهبری واحد تجاری در میان بگذارد،
- ب - تعیین کند که آیا اصلاح صورتهای مالی ضرورت دارد یا خیر، و
- پ - در صورت ضرورت اصلاح، در خصوص چگونگی انعکاس موضوع در صورتهای مالی، از مدیران اجرایی پرس و جو کند.
۱۱. چنانچه مدیران اجرایی صورتهای مالی را اصلاح کنند، حسابرس باید:
- الف - روشهای حسابرسی لازم را در خصوص اصلاح انجام شده اجرا کند.
- ب - به جز در مواردی که مشمول شرایط بند ۱۲ می‌شود:
۱. اجرای روشهای حسابرسی یاد شده در بندهای ۶ و ۷ را تا تاریخ گزارش جدید حسابرس گسترش دهد، و
 ۲. ضمن جمع‌آوری تمامی نسخ گزارش صادره قبلی، گزارش جدیدی درباره صورتهای مالی اصلاح شده ارائه کند. تاریخ گزارش جدید حسابرس نباید پیش از تاریخ تأیید صورتهای مالی اصلاح شده باشد.
۱۲. چنانچه اصلاح صورتهای مالی به آثار رویداد یا رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی که منجر به آن اصلاح شده است، محدود شده باشد، حسابرس مجاز خواهد بود روشهای حسابرسی مندرج در بند ۱۱-ب-۱ را در خصوص اینگونه رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی، به آن اصلاح محدود کند. در چنین مواردی حسابرس باید ضمن جمع‌آوری تمامی نسخ گزارش صادره قبلی، گزارش جدیدی تهیه و در آن، با درج یک بند در "سایر بندهای توضیحی"^۲، تصریح کند که روشهای حسابرسی در خصوص اینگونه رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی تنها محدود به آن اصلاحی می‌شود که در یادداشت‌های توضیحی مربوط در صورتهای مالی توصیف شده است.
۱۳. در مواردی که حسابرس به ضرورت اصلاح صورتهای مالی اعتقاد دارد اما مدیران اجرایی از اصلاح آن خودداری می‌کنند: (رک: بندهای ت-۱۲ و ت-۱۳)
- الف - چنانچه گزارش حسابرس به واحد تجاری ارائه نشده باشد، حسابرس باید نظر خود را طبق الزامات استاندارد ۷۰۵^۳ تعدیل و سپس گزارش خود را ارائه کند، یا

۱. استاندارد حسابرسی ۵۸۰، "تأییدیه کتبی مدیران (تجدیدنظر شده ۱۳۹۶)"

۲. استاندارد حسابرسی ۷۰۶، "بندهای تأکید بر مطلب خاص و سایر بندهای توضیحی در گزارش حسابرس مستقل"

۳. استاندارد حسابرسی ۷۰۵، "اظهارنظرهای تعدیل‌شده در گزارش حسابرس مستقل"

استاندارد حسابرسی ۵۶۰

رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی

(تجدیدنظر شده ۱۳۹۶)

ب - چنانچه گزارش حسابرِس قبلاً به واحد تجاری ارائه شده باشد، حسابرِس باید به مدیران اجرایی و ارکان راهبری (به جز در مواردی که همه اعضای ارکان راهبری در اداره واحد تجاری مسئولیت اجرایی دارند) هشدار دهد که پیش از انجام اصلاح لازم از انتشار صورتهای مالی برای اشخاص ثالث خودداری کنند. با این وجود، اگر صورتهای مالی متعاقباً بدون انجام اصلاح لازم منتشر شود، حسابرِس باید اقدام مناسب را برای جلوگیری از اتکا به گزارش خود انجام دهد. (رک: بندهای ت-۱۴ و ت-۱۵)

واقعیتهایی که حسابرِس پس از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می شود

۱۴. حسابرِس پس از انتشار صورتهای مالی، مسئولیتی برای اجرای روشهای حسابرسی در خصوص آن صورتهای مالی ندارد. با این حال، چنانچه حسابرِس پس از انتشار صورتهای مالی و گزارش خود، از رویدادهایی مطلع شود که در تاریخ گزارش حسابرِس وجود داشته است و اطلاع وی از آن موضوع در آن تاریخ، می توانست به اصلاح گزارش حسابرِس بیانجامد، باید:

الف - موضوع را با مدیران اجرایی و، در صورت لزوم، ارکان راهبری واحد تجاری در میان بگذارد،

ب - تعیین کند که آیا اصلاح صورتهای مالی ضرورت دارد یا خیر،

پ - در صورت ضرورت اصلاح، در خصوص چگونگی انعکاس موضوع در صورتهای مالی، از مدیران اجرایی پرس و جو کند.

۱۵. چنانچه مدیران اجرایی صورتهای مالی را اصلاح کنند، حسابرِس باید: (رک: بند ت-۱۶)

الف - روشهای حسابرسی لازم را در خصوص اصلاح انجام شده، اجرا کند.

ب - اقدامات مدیران اجرایی برای حصول اطمینان از آگاه شدن کلیه دریافت کنندگان صورتهای مالی قبلی (و گزارش حسابرِس نسبت به آن) از وضعیت موجود را بررسی کند.

پ - به جز در مواردی که مشمول شرایط بند ۱۲ می شود:

۱. اجرای روشهای حسابرسی یاد شده در بندهای ۶ و ۷ را تا تاریخ گزارش جدید حسابرِس گسترش دهد، و تاریخ گزارش جدید حسابرِس نباید پیش از تاریخ تأیید صورتهای مالی اصلاح شده باشد، و

۲. گزارش جدیدی درباره صورتهای مالی اصلاح شده ارائه کند.

ت - در مواردی که مشمول شرایط بند ۱۲ می شود، گزارش جدیدی را طبق الزامات بند ۱۲ ارائه کند.

۱۶. حسابرِس در گزارش جدید خود باید، حسب مورد، از طریق درج بند "تأکید بر مطلب خاص" یا "سایر بندهای توضیحی"، به یادداشت توضیحی صورتهای مالی که در آن، علت اصلاح صورتهای مالی منتشر شده قبلی به تفصیل تشریح شده است، و نیز گزارش حسابرِس نسبت به آن، اشاره کند.

۱۷. در مواردی که مدیران اجرایی واحد تجاری، علیرغم اعتقاد حسابرِس به ضرورت اصلاح صورتهای مالی، به منظور آگاه کردن دریافت کنندگان صورتهای مالی قبلی (و گزارش حسابرِس نسبت به آن) اقدامات لازم را انجام نمی دهند و صورتهای مالی را اصلاح نمی کنند، حسابرِس باید به مدیران اجرایی و ارکان راهبری (به جز در مواردی که همه ارکان راهبری در اداره واحد تجاری مسئولیت اجرایی دارند) هشدار دهد که وی تلاش خواهد کرد مانع از اتکای آتی به گزارش حسابرِس شود. اگر علی رغم این هشدار، مدیران اجرایی یا ارکان راهبری واحد تجاری اقدامات مناسبی در این رابطه انجام ندهند، حسابرِس باید برای جلوگیری از اتکا بر گزارش حسابرِس، اقدام مناسب را انجام دهد. (رک: بند ت-۱۷)

توضیحات کاربردی

دامنه کاربرد (رک: بند ۱)

ت-۱. هنگامی که صورتهای مالی حسابرسی شده، پس از انتشار، به ضمیمه مدارک دیگری ارائه می شود، حسابرِس ممکن است در رابطه با آندسته از رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی که ممکن است مستلزم توجه حسابرِس باشند، مسئولیتهای بیشتری داشته باشد. به عنوان مثال، در الزامات قانونی یا مقرراتی مرتبط با عرضه عمومی اوراق بهادار، حسابرِس ممکن است ملزم به اجرای روشهای حسابرسی بیشتر در تاریخ عرضه عمومی این اوراق باشد. این روشها ممکن است شامل روشهای یاد شده در بندهای ۶ و ۷ باشد که تا تاریخ عرضه عمومی یا نزدیکترین تاریخ به آن اجرا شده و با مطالعه گزارش عرضه عمومی، مطابقت آن با اطلاعات مالی مرتبط با حسابرسی، ارزیابی می شود.

تعاریف

تاریخ تأیید صورتهای مالی (رک: بند ۵-ب)

ت-۲. مسئولیت تهیه و تأیید صورتهای مالی، شامل یادداشتهای توضیحی، به عهده هیئت مدیره یا ارکان مشابه آن است. تاریخ تأیید صورتهای مالی باید قبل از تاریخ گزارش حسابرِس نسبت به صورتهای مالی باشد و شواهد مربوط به آن کسب شود.

تاریخ گزارش حسابرِس (رک: بند ۵-پ)

ت-۳. تاریخ گزارش حسابرِس نباید قبل از تاریخ تکمیل فرایند کسب شواهد حسابرسی کافی و مناسب به عنوان مبنای اظهارنظر حسابرِس نسبت به صورتهای مالی باشد. این شواهد باید نشان دهنده تهیه مجموعه کامل صورتهای مالی، شامل یادداشتهای توضیحی، و پذیرش

استاندارد حسابرسی ۵۶۰

رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی

(تجدیدنظر شده ۱۳۹۶)

مسئولیت صورتهای مالی توسط اشخاص ذیربط باشد^۱. بنابراین، تاریخ گزارش حسابرسی نمی‌تواند پیش از تاریخ تأیید صورتهای مالی طبق تعریف بند ۵-ب باشد. به دلیل مسائل اداری، ممکن است بین تاریخ گزارش حسابرسی طبق تعریف بند ۵-پ و تاریخ ارائه گزارش حسابرسی به واحد تجاری، فاصله زمانی وجود داشته باشد.

تاریخ انتشار صورتهای مالی (رک: بند ۵-ت)

ت-۴. تاریخ انتشار صورتهای مالی عموماً به محیط قانونی و مقرراتی واحد تجاری بستگی دارد. در برخی شرایط، تاریخ انتشار صورتهای مالی ممکن است تاریخی باشد که صورتهای مالی به یک مرجع نظارتی (مثل بورس) ارائه می‌شود. از آنجا که صورتهای مالی حسابرسی شده را نمی‌توان بدون گزارش حسابرسی منتشر کرد، تاریخ انتشار صورتهای مالی حسابرسی شده باید به تاریخ گزارش حسابرسی یا تاریخ تحویل گزارش حسابرسی به واحد تجاری یا بعد از آن تاریخها باشد.

ملاحظات خاص واحدهای بخش عمومی

ت-۵. تاریخ انتشار صورتهای مالی در واحدهای بخش عمومی ممکن است تاریخی باشد که صورتهای مالی حسابرسی شده و گزارش حسابرسی نسبت به آن، به مراجع قانونی ذیربط یا به عموم ارائه می‌شود.

رویدادهای واقع شده بین تاریخ صورتهای مالی و تاریخ گزارش حسابرسی (رک: بندهای ۶ تا ۹)

ت-۶. بسته به نتایج حاصل از ارزیابی خطر توسط حسابرسی، روشهای حسابرسی مقرر شده در بند ۶ ممکن است شامل روشهای لازم برای کسب شواهد حسابرسی کافی و مناسب از جمله بررسی یا آزمون سوابق حسابداری یا معاملات واقع شده بین تاریخ صورتهای مالی و تاریخ گزارش حسابرسی باشد. روشهای حسابرسی مقرر شده در بندهای ۶ و ۷، افزون بر روشهایی است که حسابرسی ممکن است برای مقاصد دیگری اجرا کند و به واسطه آنها شواهدی را درباره رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی نیز کسب نماید (برای مثال، روشهای کسب شواهد حسابرسی در خصوص مانده حسابها در تاریخ صورتهای مالی نظیر آزمونهای انقطاع زمانی یا پی‌گیری وصول مطالبات پس از تاریخ صورتهای مالی).

ت-۷. در بند ۷، روشهای حسابرسی خاصی تشریح شده که حسابرسی ملزم است به تبع روشهای مقرر شده در بند ۶ انجام دهد. با این حال، روشهای مرتبط با رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی که حسابرسی اجرا می‌کند، ممکن است به اطلاعات در دسترس و، به ویژه، به میزان سوابق حسابداری تهیه شده پس از تاریخ صورتهای مالی بستگی داشته باشد. در مواردی که سوابق حسابداری به روز نباشد، و در نتیجه صورتهای مالی میان دوره‌ای (برای مقاصد درون‌سازمانی یا برون‌سازمانی) یا صورت‌جلسات مدیران اجرایی یا ارکان راهبردی تهیه نشده باشد، روشهای حسابرسی مربوط ممکن است به شکل واریسی دفاتر و سوابق موجود، شامل صورت‌حسابهای بانکی، انجام شود. در بند ت-۸، نمونه‌هایی از برخی موضوعات دیگر که ممکن است حسابرسی در طی این بررسی‌ها مورد توجه قرار دهد، ارائه شده است.

ت-۸. علاوه بر روشهای حسابرسی مقرر شده در بند ۷، حسابرسی ممکن است توجه به موارد زیر را ضروری و مناسب بداند:

- مطالعه آخرین نسخه در دسترس بودجه‌های واحد تجاری، جریان وجوه نقد پیش‌بینی شده و سایر گزارشهای مربوط به مدیران اجرایی برای دوره‌های پس از تاریخ صورتهای مالی،
- بررسی مکاتبات واحد تجاری،
- پرس و جو یا تکمیل پرس و جوهای شفاهی یا کتبی قبلی از مشاورین حقوقی واحد تجاری در ارتباط با دعاوی حقوقی یا ادعاها، یا
- بررسی این که آیا ضرورت دارد درباره برخی رویدادهای خاص پس از تاریخ صورتهای مالی، تأییدیه کتبی مدیران دریافت شود تا پشتوانه سایر شواهد حسابرسی قرار گیرد و بدینوسیله شواهد حسابرسی کافی و مناسب کسب گردد.

پرس و جو (رک: بند ۷-ب)

ت-۹. حسابرسی هنگام پرس و جو از مدیران اجرایی و، در صورت لزوم، ارکان راهبردی واحد تجاری درباره رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی که می‌تواند بر صورتهای مالی اثر گذارد، ممکن است جویای وضعیت جاری اقلامی شود که براساس اطلاعات مقدماتی یا غیرقطعی در حسابها منظور شده است. همچنین، حسابرسی ممکن است پرس و جوهای خاصی را درباره موضوعات زیر انجام دهد:

- اینکه آیا تعهدات، استقراضها یا تضمین‌ها جدیدی واقع شده است یا خیر.
- اینکه آیا فروش یا تحصیل داراییها صورت پذیرفته یا برای چنین کارهایی برنامه‌ریزی شده است یا خیر.
- اینکه آیا افزایش سرمایه یا صدور اوراق بدهی نظیر اوراق مشارکت صورت پذیرفته، یا توافقی برای ادغام یا انحلال انجام یا برنامه‌ریزی شده است یا خیر.
- اینکه آیا داراییهای واحد تجاری توسط دولت مصادره شده یا به دلیل مواردی از قبیل آتش‌سوزی یا سیل از بین رفته است یا خیر.

استاندارد حسابرسی ۵۶۰

رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی

(تجدید نظر شده ۱۳۹۶)

- اینکه آیا در وضعیت اقلام احتمالی تغییراتی ایجاد شده است یا خیر.
- اینکه آیا تعدیلات حسابداری غیرعادی اعمال شده یا در نظر است اعمال شود یا خیر.
- اینکه آیا رویدادهایی که مناسب بودن رویه‌های حسابداری استفاده شده در تهیه صورتهای مالی را زیر سؤال می‌برد (برای مثال، رویدادهایی که سبب تردید درباره برقرار بودن فرض تداوم فعالیت می‌شود) واقع شده است یا احتمال وقوع آن می‌رود یا خیر.
- اینکه آیا رویدادی واقع شده است که به اندازه‌گیری برآوردها یا ذخایر منعکس در صورتهای مالی مرتبط باشد یا خیر.
- اینکه آیا رویدادهایی واقع شده است که بر قابلیت بازیافت داراییها مؤثر باشد یا خیر.

مطالعه صورت جلسات (رک: بند ۷-پ)

ملاحظات خاص واحدهای بخش عمومی

ت-۱۰. در واحدهای بخش عمومی، حسابرسان ممکن است سوابق رسمی مصوبات مربوط مراجع قانون‌گذار را مطالعه و درباره موضوعات مطرح شده در مصوباتی که سوابق رسمی آنها آماده نشده است، پرس و جو کنند.

واقعیهایی که حسابرسان پس از تاریخ گزارش حسابرسان و پیش از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می‌شود

مسئولیت مدیران اجرایی در قبال حسابرسان (رک: بند ۱۰)

ت-۱۱. همانطور که در استاندارد ۲۱۰ تصریح شده است، طبق شرایط قرارداد حسابرسانی مدیران اجرایی مسئولیت دارند واقعیهایی را که ممکن است بر صورتهای مالی اثرگذار باشند، و مدیران اجرایی در فاصله زمانی تاریخ گزارش حسابرسان تا تاریخ انتشار صورتهای مالی از آن آگاه شده‌اند، به حسابرسان اطلاع دهند.^۱

عدم اصلاح صورتهای مالی توسط مدیران اجرایی (رک: بند ۱۳)

ت-۱۲. قوانین و مقررات یا چارچوب گزارشگری مالی ممکن است مدیران اجرایی را به انتشار صورتهای مالی اصلاح شده، ملزم نکرده باشد. این حالت اغلب هنگامی رخ می‌دهد که زمان انتشار صورتهای مالی دوره بعد نزدیک باشد و افشای مناسب این موضوع، در صورتهای مالی دوره بعد صورت گیرد.

ملاحظات خاص واحدهای بخش عمومی

ت-۱۳. زمانی که مدیران اجرایی واحدهای بخش عمومی از اصلاح صورتهای مالی خودداری می‌کنند، اقدامات لازم طبق بند ۱۳ ممکن است شامل گزارش جداگانه آثار رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی بر صورتهای مالی و گزارش حسابرسان به مراجع قانونی یا سایر نهادهای ذیربط طبق سلسله مراتب گزارشگری نیز باشد.

اقدام حسابرسان برای جلوگیری از اتکا به گزارش حسابرسان (رک: بند ۱۳-ب)

ت-۱۴. حتی در مواردی که حسابرسان به مدیران اجرایی اطلاع داده باشد که صورتهای مالی را منتشر نکنند و آنها نیز با درخواست حسابرسان موافقت کرده باشند، ممکن است ضرورت یابد که حسابرسان مسئولیتهای قانونی دیگری را نیز ایفا کنند.

ت-۱۵. در مواردی که مدیران اجرایی به رغم درخواست حسابرسان از آنها در خصوص خودداری از انتشار صورتهای مالی، صورتهای مالی را منتشر می‌کنند، اقدامات حسابرسان، برای جلوگیری از اتکا به گزارش حسابرسان نسبت به صورتهای مالی بستگی به اختیارات و مسئولیتهای قانونی وی خواهد داشت. بنابراین، حسابرسان ممکن است کسب مشورت حقوقی را مناسب تشخیص دهد.

واقعیهایی که حسابرسان پس از انتشار صورتهای مالی از آن مطلع می‌شود

خودداری مدیران اجرایی از اصلاح صورتهای مالی (رک: بند ۱۵)

ملاحظات خاص واحدهای بخش عمومی

ت-۱۶. چنانچه واحد بخش عمومی صورتهای مالی خود را اصلاح نکند، راه کار مناسب برای حسابرسان ممکن است گزارش موضوع به مرجع قانونی ذیربط باشد.

تلاش حسابرسان برای جلوگیری از اتکا بر گزارش حسابرسان (رک: بند ۱۷)

ت-۱۷. زمانی که حسابرسان اعتقاد دارد مدیران اجرایی یا ارکان راهبردی واحد تجاری، به رغم هشدار قبلی وی، اقدامات ضروری برای جلوگیری از اتکا بر گزارش حسابرسان نسبت به صورتهای مالی منتشر شده را انجام ندادند، برای جلوگیری از هرگونه اتکای اشخاص به گزارش حسابرسان، اقدامات لازم توسط حسابرسان انجام خواهد گرفت. اقدامات حسابرسان با توجه به اختیارات و مسئولیتهای قانونی وی انجام خواهد شد. بنابراین، حسابرسان ممکن است کسب مشورت حقوقی را مناسب تشخیص دهد.